СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIV. Ч. 188. НЮ ЙОРК і ДЖЕРЗІ СИТІ, середа, 25-го вересня 1946. No. 188. NEW YORK and JERSEY CITY, Wednesday, September 25, 1946. VOL. LIV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ — П'ЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ — Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA — FIVE CENTS ELSEWHERE

ВЕЛИТЕНСЬКІ ДОХОДИ КОРАБЕЛЬНИХ ВАРСТАТІВ

Інтересні дати про доходи підприємств будови кораблів вчасі війни вийшли на денне світло вчасі слідства Морської Комісії палати репрезентантів. У звіті для палати комісія виказує, що 19 підприємств, які перебрали на себе будову кораблів у варстатах, збудованих федеральним коштом, заробили понад $356,000,000, а самі вложили капітал у висоті $23,000,000. Як у тому часі заробляли підприємства, виказано на прикладі Корпорації Ст. Джан Ривер на Флориді, яка вложила $600, а заробила понад $2,000,000. Генрі Кайзер, будівничий кораблів на побережжі Тихого океану, якого покликали на свідка, заявив, що загальні цифри вводять публику в блуд: він виказував, що його підприємства вложили значний капітал і працю, заки добилися зисків.

ПОРТОВІ РОБІТНИКИ ДОМАГАЮТЬСЯ ПІДВИШКИ

Предсідник Юнії Інтернешенел Лонгшормен Асошіейшен з Американської Федерації Праці, Джозеф Р. Райен, заявив, що після вигаснення теперішнього контракту члени зажадають підвишки і надіються, що не треба буде викликати страйку. Це сказав Райен при нагоді підняття праці при вантаженні кораблів після покінчення страйку моряків.

У КРАЮ ЙДЕ ДО ГОЛОДУ НА МЯСО.

Майже в цілому краю не стало мяса як харчового продукту і 140,000,000 американців мусять обходитися без нього. Головний ринок на мясо є в Ню Йорку, а тут мяса майже нема, бо його не пускають сюди осередки мясної продукції на Заході, головно в Шікагу. Вони оправдуються тим, що годовці худоби не хочуть продавати худоби на зарізь по цінах, установлених Адміністрацією Цін. Крамниці, які торгують холодним мясом під назвою „делікатесен", зправила попозамикали цю торгівлю..

ВОЛЕС ПОПРАЩАВСЯ З БЮРОВИМИ РОБІТНИКАМИ.

Бувший секретар торгівлі Генрі А. Волес, вибираючися зі свого бюра, попращався з бюровими робітниками. Не було ніяких промов при цій нагоді, лише яка сотня начальників різних бюр зібралася довкруги нього і кожен особисто висловив свій жаль, що він лишає своє становище. Волес набавився катару вчасі недавньої подорожі до Мексика і не був всилі навіть відповідати на прощання.

ЮНІЇ ВИТАЮТЬ ЧИСТКУ КОМУНІСТИЧНИХ ВПЛИВІВ.

„Ми не хочемо комунізму, не хочемо фашизму. Крайна пора, щоб американські робітничі провідники, як також і загал робітництва, перестали іграшку й почали поправді розбирати американські проблеми. У нас існує американське робітниче питання, а цей рух є могутнім, боевим і поступовим. Його не можна розбивати і він повинен служити лише для наших власних цілей" — у такому напрямі промовляв Джан Грін предсідник юнії Індостріял Марін енд Шипбилдинг Воркерс оф Америка на конвенції в Саратога Спрингс, у стейті Ню Йорк. Грін таврував комунізм як диктаторську чужинну філософію й остерігав, що не можна толерувати заграничних впливів в американським робітничім русі. Він домагався в дальшій частині промови цілковитої чистки американських юній з комуністичних і лівих ідеологій. Його промову оплескували гучно 400 делегатів.

АМЕРИКАНСЬКА КОМІСІЯ КУЛЬТУРНОЇ ЄДНОСТІ.

Для осягнення далекосяглої культурної єдности в Америці покликано до життя Краєву Комісію Педагогічної Наукової і Культурної Кооперації стараннями департаменту стейту. Комісія буде мати два завдання до сповнення: одно внутрі краю, а друге поза границями Америки. В обох випадках департамент стейту буде провідником, бо через обєднання американських культурних цілей унутрі краю можна буде добиватися впливу американської культури заграницею. Посередником для таких цілей заграницею буде комісія при Обєднаних Державах, звана ЮНЕСКО від початкових букв назви: Юнайтед Нейшенс Едюкейшенел Сайентифик енд Колчурал Организейшен. Спеціяльний асистент департаменту стейту Вилйем Бентон сказав на зібранні нової комісії, що її жде „застрашаюче" завдання при змаганнях втримати світ у мирі через масове перевиховання.

МАЄТОК ВАРТОСТИ 27 МІЛІОНІВ ПРОДАНИЙ ЗА 5 МІЛІОНІВ.

Заступник Адміністратора Воєнних Активів Крідон оприлюднив, що при випродажу електронічних виробів зосеред воєнних матеріялів, уряд дістав в місяці червні 5 міліонів долярів, хоч вони коштували колись 27 міліонів долярів.

Негодування на амбасадорів, що брали участь в большевицькім словянськім конгресі

Участь амбасадорів у большевицькім Третім Словянськім Конгресі в Ню Йорку назвав „разячим надужиттям гостинности" предсідник Краєвого Республиканського Комітету Чарлз Ріс. Він звернув увагу департаменту стейту, що амбасадори Польщі і Югославії виступали на конгресі у Ню Йорку з промовами, а ще окремо прибули на нього урядовці таких держав, як советська Україна, советська Росія, Білорусь і Польща і всі вони гучно оплескували послання Сталіна з негодуванням на американську закордонну політику. Не можна вважати за вислів американської опінії таких людей, як Луїс Адамік, який зорганізував цей конгрес і самий є в Америці активним агентом маршала Тіта з Югославії — твердив Ріс.

ГАРИМАН ПРО ЗАКОРДОННУ ПОЛІТИКУ АМЕРИКИ.

Новойменований секретар торгівлі В. Аверел Гариман, у своїй заяві після проголошення його назначення, заявив у Лондоні, що він вповні підтримує закордонну політику президента Трумана й секретаря Бирнса. Він не висловив критики на промову Волеса, одначе сказав, що закордонна політика повинна бути в руках секретаря стейту. Заки Гариман приняв нове становище, пропоноване йому президентом, він прохав своїх правних дорадників, щоб вони впевнилися, чи нове становище не кладе йому яких перепон зогляду на його звязок з великими підприємствами. Дорадники запевнили його, що таких перешкод нема й тоді він рішився приняти становище секретаря торгівлі.

Сенатор Клод Пепер з Флориди, запитаний про думку в справі назначення Гаримана, сказав, що це „знамените назначення". Таксамо висловився провідник сенатської більшости, Албен В. Барклі.

МІЖНАРОДНЄ ЗІБРАННЯ ПОЛІЦІЙНИХ ЗНАВЦІВ.

Місто Мексик стало перший раз пристановищем для нарад міжнародніх знавців поліційних справ, які зібралися тут на 53 конвенцію. У привіті, присланім на зїзд президентом Труманом, висловлений погляд, що першим завданням поліційної служби повинно бути запобігання молодечим злочинам. Представник Мексика виявив погляд, щоб у модерному світі упростити закони. Представник Злучених Держав звернув увагу на фільми, які пособляють розвиткові міжнародного злочину.

Відгомін українського меморіялу в Парижі в Раді Безпеки

На засіданні Ради Безпеки дня 17. вересня та під час дебат над обвинуваченнями міністра закордонних справ Советської України Дмитра Мануїльського проти Греції, грецький представник В. Дендраміс, відповідаючи на закиди Мануїльського, пригадав теж положення в Україні. При цій нагоді він відчитав надруковане того самого дня в Ню Йорк Таймс повідомлення з Парижа про меморіял Українського Конгресового Комітету, внесений Степаном Шумейком на Мирову Конференцію та в якому вказано, що делегація советської України з Мануїльським на чолі не є представником українського народу а тільки советсько-російської окупаційної влади в Україні та що український народ домагається самостійности і за неї бореться. — Довшу згадку про згаданий меморіял Українського Конгресового Комітету на Мирову Конференцію надрукувала теж у своюму паризькому виданні з 19. вересня і на першій стороні „Геральд Трібюн".

ЧЕРВОНІ СТВЕРДЖУЮТЬ РЕВОЛЬТУ УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯН.

Під таким підзаголовком нюйорський „Ди Сан" з 23-го вересня пише про чергову советську чистку українського села, заповіджену недавним указом Сталіна. Газета стверджує, що українські селяни, не зважаючи на всі остороги комуністичної партії, відмовляються здавати советській державі 90 процентів цілого врожаю, як це їм наказано. Дальшою причиною революти українських селян є — по думці газети — нова большевицька пятирічка, яку заряджено не питаючись самих селян та яка накладає на них обовязок безупинної важкої праці без відповідної винагороди. Згідно з твердженнями советського радія, чистка українського села являється „політичним рухом першого порядку" — повідомляє „Ди Сан".

ЧИСТКА В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ; КРИПЯКЕВИЧ І КОРДУБА НА ЧЕРЗІ

„Радянська Україна", орган Центрального Комітету комуністичної партії в Україні, начальним редактором якого є Лука Паламарчук, що зараз очолює советсько-українську т. зв. „культурну делегацію" в Америці, друкує в своюму числі з 27-го липня деякі подробиці про советську чистку в Західній Україні. Пишучи про „занечищений" буржуазно-націоналістичними ідеями Грушевського університет у Львові, газета м. і. повідомляє: „Професор Крипякевич і професор Кордуба в своїх лекціях пропагують погляди що не мають нічого спільного з марксистською історіографією. З цього привоку було кілька дискусій при кафедрі історії, під час яких Крипякевичу і Кордубі вказували на їх помилки. Але вони продовжують розвивати перед студентством буржуазно-націоналістичні теорії і... нікого у Львові це не стурбувало. На жаль на нараді прозвучали окремі голоси на виправдання цих людей, які, мовляв, „не мали ще досить часу, щоб переконатися в неправильності своїх поглядів". Наскрізь гнила точка зору" — твердить Паламарчукова „Радянська Україна". Слід додати, що професори Крипякевич і Кордуба належали до тих „славних синів" українського народу, яким віддавалося багато уваги теж на сторінках комуністичних УЩВістей в Америці та величалося за їх відданість советській справі.

„СВОБОДА" СПОГЛЯДАЄ НА КОРАБЛІ В БЕЗДІЛЛІ.—Перед нами славна „Статуя Свободи", що споглядає на масу кораблів, що через страйк не відпливали в різні сторони світа, а були розташовані на водах близько нюйорської пристані. В Ню Йорку було їх до 400, а в цілому краю до 1,200.

СОВЄТИ ДОМАГАЮТЬСЯ ВИЯВЛЕННЯ ВІЙСЬКОВИХ ТАЄМНИЦЬ

Після відкинення Радою Безпеки советських обвинувачень проти Греції, советський представник Андрей Громико виступив з новими домаганнями зверненими виразно проти Злучених Держав і Великої Британії. На засіданні Ради дня 23 вересня Громико домагався виявлення сили і місця розташування американських і британських військ в чужих краях. Громико твердив, що американські війська находяться в Китаю, Бразилії, Ісляндії та Панамі, а британські в Єгипті, Греції та Індонезії, та що вони є причиною неспокою і безпорядків в згаданих краях. Він дальше твердив, що приявність американських військ у Китаю є не тільки американсько-китайською справою.

Проти советських домагань виступив гостро британський представник сер Александер Кадоґен, називаючи советську пропозицію „чистою пропагандою" та „очевидним політичним маневром", який серіозно підриває повагу і престіж Ради Безпеки. Теж американський представник Гершел В. Джансон а за ним представники Голандії, Австралії та Бразилії виступили проти советських домагань, піддержуваних тільки Польщею. Советське домагання відкинено.

ВЕЛИКОДУШНІСТЬ АМЕРИКИ У ВІДНОШЕННІ ДО ПЕРЕМОЖЕНИХ.

В противності до Советського Союзу, який своєю безпощадністю у відношенні до переможених країн не тільки руйнує їх під господарським оглядом але й насильно накидує їм свої політичні форми, Злучені Держави Америки виказують на кожному кроці свою безприкладну великодушність. На Мировій Конференції в Парижі американська делегація стала оборонцем малих і переможених країн перед советським прокуратором. На засіданні економічної комісії в справі проектів мирових договорів з Балканськими країнами, американська делегація зрезигнувала з усіх домагань відшкодовання від Румунії, як це вже зробила у відношенні до Італії та думає теж зробити у відношенні до інших переможених країн.

ІРАНСЬКІ ПОВСТАНЦІ ДОМАГАЮТЬСЯ ЗМІНИ УРЯДУ.

Південно-іранське племя Кашкайців яке розпочало повстання проти „комуністичних впливів" в іранському уряді та захопило місто Шіраз в Перському заливі, поставило свої домагання до уряду. Повстанці домагаються резиґнації теперішнього уряду за виїмком премієра Ґвавам, звільнення заарештованих їх провідників, усунення „нечесних високих старшин" з армії, безпосереднього створення провінційних рад, більше репрезентантів в парламенті і т. д. Речник британського міністерства закордонних справ офіціяльно заперечив повідомлення з Тегерану, що британці постачають південно-іранським постанцям зброю.

СПІЛЬНІ ТУРЕЦЬКО-БРИТАНСЬКІ ВОЄННІ ВПРАВИ.

Московське радіо, покликуючись на турецьку пресу, повідомляє про широко закроєні спільні турецько-британські маневри, з участю сухопутних, морських і повітряних сил. Советська радіовисильня твердить, що турецька флота відчалила з Ізміру в невідомому напрямку. Британська флота в складі біля двадцять воєнних кораблів відчалила минулого тижня з Мальти до Південної Греції. Після маневрів британська флота відвідає ряд портів на східних побережжях Середземного моря.

ЮГОСЛАВСЬКА ВІДПОВІДЬ НА ГРЕЦЬКУ НОТУ.

З Атен повідомляють, що грецький уряд одержав югославську відповідь на свою ноту в справі звільнення грецьких летунів, які були інтерновані югославськими властями після зістрілення грецького літака. Тексту відповіді ще не подано до відома, проте спостерігачі вважають, що вона дальше підтверджує попереднє югославське становище, яке відкидало грецькі домагання. Перед зістріленням грецького літака югославський уряд був відкликав свого дипломатичного представника з Атен на знак протесту проти проти-югославської кампанії грецької преси.

ГРІЗНЕ ПОЛОЖЕННЯ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В ЮГОСЛАВІЇ.

З Риму повідомляють, що заарештований урядом Тітан під закидом „ворога народу" католицький примас Югославії, архиепископ Алойзіюс Степінач, написав в своему останньому перед заарештованням посланні, що большевицький уряд Тіта задумує змусити югославську Католицьку Церкву до зірвання з Ватиканом. Архиепископ Степінач твердив, що зірвання з Римом означатиме повну руїну не тільки католицизму, але й християнізму в Югославії взагалі.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18. N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
Число з суботи (з англійською Частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

„ТРАДИЦІЙНИЙ СЕПАРАТИЗМ" УКРАЇНИ

Навіть у часах, коли в світі цілковито забуто Україну, бували світлі одиниці, як от Вольтер, що її згадували, пишучи, що вона завжди змагала до волі. Коли ж одначе брати справу загально, то вже з самого американського досвіду добре знаємо, що довгі часи було важко навіть вільній американській пресі навикнути до України як географічної назви, а ще тяжче до українського народу як такого, що є окремим від російського й змагає до самостійного державного життя. Багато, дуже багато часу забрало, заки зачалась зміна на ліпше. Навіть такий часопис як Ню Йорк Таймс часто вживав ще й по першій світовій війні назв „малоросійський нарід" і „Малоросія". Коли ж іде про боротьбу України з Росією, то тут уже було завжди повно баламути, якщо не обману, який представляв „український сепаратизм", як чужу видумку, звичайно німецьку, або ділом невеличкого гуртка фанатиків, з якими годі симпатизувати. Часописи, що вважали природним відірвання Польщі від Росії й симпатизували зі змаганнями гнетених Росією поляків, вважали в цьому самому часі нерозумним ділом змагання українців до здобуття незалежности для України. Теж і американська політика практично завжди звязувала Україну з Росією в одну цілість, якої не хотіла нарушувати. Це практикується властиво ще й нині, а як довго така урядова політика тріватиме, годі навіть збагнути.

Коли ж іде про публичну опінію, то тут уже є наглядні зміни. Можемо це завважити хоч би по такому часописі як Ню Йорк Таймс, що нині є чи не найвпливовішим часописом у світі. Його русофільство, зокрема у відношенню до „українського сепаратизму", добре відоме. Не один несправедливий удар був кинений збоку цього часопису проти українських „сепаратистів", тому і таке воно важне, коли останніми часами появляються у передових статтях часопису правильні оцінки положення України в СССР. Зокрема замітне це, що в числі з 22. вересня цього часопису, де пишеться у статті про чистки в Советах, звертається особливу увагу на чистки в Україні — „традиційнім осідку неспокоїв у Росії й сепаратизму". Це мабуть перший раз стверджено у цій газеті „офіційно", в передовиці, що „український сепаратизм" є в українського народу — традиційним. Мимоходом кажучи, коли так, то й допомога американських українців визвольним змаганням українського народу повинна бути в очах часопису природною допомогою природним і віковим змаганням України.

Це, що тепер діється в Україні є з політичного боку подією „першорядної ваги", пише Ню Йорк Таймс, покликуючись у цьому на московську „Правду". Іншими словами, Москва признає, а Ню Йорк Таймс потверджує, що в Україні й нині поширений „український сепаратизм", який Кремль знов викорінює у свій злочинний спосіб. Це й заставляє нас, американських українців, до посилення нашої акції оборони „українських сепаратистів" і „українського сепаратизму."

На шляху до єдности в американській політиці

Метушня, яка виявилася в Америці і в чужих державах знагоди виступу секретаря торгівлі Генрія Волеса з його критикою американської закордонної політики показала, що в таких випадках розум повинен узяти верх над сентиментальністю. Сентиментальність у цьому випадку була неабияка. Тут був заангажований не самий секретар торгівлі Волес і його прихильники та приятелі, але й виставлений на прилюдну критику і політичний хист президента Трумана, як голови великої держави У критиці підношено не лише характер і недостачі політичного розуму Волеса, але теж і непорадність президента Практичні політики розуміють, яка це складна ситуація, коли приходиться осуджувати безрадність голови держави, щоб не наразити на пониження його престіжу.

Коли серед такої мішанини голосів про недоцільність політичного кроку і про особисту безрадність голови держави приходить рішучий жест президента, щоб член кабінету зрезигнував із свого становища і тим ратував не престіж президента, а престіж великої держави, то це справді важна подія На бік сентимент, на бік особисті справи й почування, а на першому місці інтерес батьківщини! Так, а не інакше треба розуміти примусову резигнацію секретаря торгівлі Волеса.

Після його уступлення часописі пригадали йому теж його минувшину. Інтересне, що Волесові не закидають безхарактерності або особистої нечесності. Навпаки, багато знавців твердять, що він ішов чесним шляхом і саме тому викликав тільки непорумінь. Із голосів критики виходить, що Волес не мав належного підготування до політичного життя. У своїй діяльності він голосив, що він є представником „простої людини", тобто такої, яка не займається високими ділами, а хоче лише чесно жити й чесно працювати. Отже в імені такої „простої людини" він голосив такі домагання, як „повна праця для кожного", як „кварта молока для кожної дитини", як „нормальні засіки збіжжя". Дальше він виступав „проти монополів і привилеїв", „проти своєрідного фашизму", і т. п .Та якось впарі з такими вічевими домаганнями він замало інтересувався закордонною політикою і безкритично приймав за правду вісти, ширені про Совети. Він, видко, вірив, що советські блахмани, це не крутійство, а проста правда й тому збився з пантелику.

Це доводило до того, що президент перестав радитися Волеса, як поступати в цьому або в тому випадку й тому Волес був відокремлений. Із відокремлення йде невдоволення й негодування і це стає підставою до несподіваних вискоків.

Та вискок Волеса не був би трапився, як би хтось, до цього покликаний, був напеpед скритикував його промову і вказав на її шкідливість. А, що цього не було, мусіло прийти до прилюдного промаху.

Із іменуванням В. Аверала Гаримана на становище секретаря торгівлі положення цілковито змінилося. Це ще може більша несподіванка, ніж уступлення Волеса. Були голоси, що президент назначить свого приятеля, який був найвищим урядовцем в департаменті торгівлі. Замісць того приходить досвідчений політик, знавець відносин в Советах, бувший амбасадор до Москви за часів Рузвелта. Про нього згадують, що він брав участь у конференціях при укладанні Атлантійського Чартеру, в нараді Касаблянка, в Ялті і в Потсдамі. Значить Гариман знає всі тайні розмови між Рузвелтом, Чорчилом, Сталіном і знає не лише події, але й приготування й підхід до подій, а з цим мусить теж знати характери провідників політики — а це дуже важне для орієнтації.

У місяці березні Гариман виголосив промову в Ню Йорку в місяць потім, як він зрезигнував із свого становища амбасадора до Москви. Йому тоді розвязався язик і він не таїв цього, що Совети „не сповнили деяких умов, так як ми їх розуміємо". Це в дипльоматичній мові значить багато. Гариман отже вміє критично дивитися на політику Росії супроти Злучених Держав і тому може бути помічний як дорадник президента и спілці з секретарем Бирнсом.

Іменування Гаримана вказувало б на те, що наша держава тепер обеднана щодо напрямку закордонної політики. Це скріпляє не лише силу держави, але й особиете становище президента та секретаря стейту Бирнса і американської делегації в Парижі та Організації Обеднаних Держав.

А сильна Америка це заборо мира в світі!

Микола Чубатий.

Духовні—приятелі та духовні—вороги народу

Як большевики ставляться до релігії взагалі, це відома річ. Їхня постава до кожної релігії негативна, бо по думці науки Маркса, Леніна та Сталіна релігія це опіюм (дурман) для народу з метою задурманити людину та зробити її неспосібною до виконання її ролі в соціялістично-комуністичному громадянстві. Звідси зовсім консеквентно большевики після приходу до влади розпочали боротьбу з усіми релігіями, винищували фізично сотки тисяч духовних всіх віроісповідань, замикали церкви та пильно дбали, щоб цей „опіюм" для народу" не дістався до душ молоді, коли вже його не потрапили винищити з душ старшого покоління агітатори Союзу Воюючих Безбожників під командою тов. Ярославського.

Таке саме відношення большевиків до релігії найшло свій відгомін у всіх конституціях Советів аж до останньої конституції Сталіна з 1936 року, якою дозволено на свободу визнавати віру та відбувати богослуження. Заборонено одначе ширити віру якимнебудь способом, рівночасно дозволено ширити безбожництво. Іншими словами, старці можуть там в якімсь бараку чи церкві, добре оподаткованій, що ще заціліла по большевицьких антирелігійних погромах, молитися, одначе не вільно дітей вчити релігії. Вільно, одначе, всім ширити протирелігійну пропаганду.

Таке було становище большевиків до релігії, воно не змінилося й сьогодні, особливо, коли большевики взяли знову курс на соціялізм занедбаний дещо вчасі війни, коли то большевики таки мусіли рахуватися з релігійністю мас, головно воявства, та бодай позірно змінити своє вороже відношення до релігії.

Після війни большевики знова вернулися до своєї політики „світової революції", запрягаючи на службу всі засоби, що стоять їм до диспозиції в краю та закордоном. Немає сумніву, що протирелігійна політика Советів дискредитувала їх в очах західного демократичного світа, який хоч сам релігійно розбитий та повний релігійного індеферентизму, проте дуже вразливий на релігійну нетерпимість. В імя свободи людини на заході людина навіть сама менше релігійна боронить права кожного свобідно визнавати та ширити свою віру.

Православна церква в Советах на услугах Кремля.

Числячися з тим фактом, большевики постановили запрягти розбиту та понижену православну церкву на свої услуги, на ширення советських та комуністичних впливів по цілому світі. Вже вчасі війни Сталін ласкаво прихилився до тимчасового московського патріярха Сергія та позволив інсталювати його на дійсного патріярха. Згодом він дав дозвіл на собор та на вибір його наслідника Олексія, який найшовся в ласках советського уряду. Київський митрополит Николай, підручник патріярха Олексія, був навіть членом одної державної комісії вчасі війни. Недавно донесла преса, що патріярх Олексій до попередних ласк з боку Сталіна в постаті цінних церковних річей для особистого вжитку патріярха, тепер дістав високе советське відзначення - ордер Червоного Прапора, який зачервонів на грудях московського патріярха як знак часу та на вічну історичну память служби православної церкви в Советах для комуністичної родіни.

Ніде правди діти, що московський патріярх Олексій свою службу для Советів виконує вірно та послушно. Православна церква в Росії вже за часів царату привикла була стояти на услугах уряду. Вона вже перед революцією за користи світової натури потрапила жертвувати моральними засадами християнства. Автім, в Москві виробився окремий підхід церкви до начальства та до властьімущих. Свою службу неморальній установі білого, а тепер червоного царату, російська православна церква все уміла закрити своїм патріотизмом та послухом для влади. Слухняна роля московського патріярхату та православної церкви потрібна ще й нині Советам мимо їх поновного курсу на соціялізм. Православна церква, для прикладу, потребна большевикам для валення українсько-католицької церкви в західній Україні, остої української національної думки. Православна церква послушна владі потрібна Політбюрови для її винародовлюючої політики в Україні.

Та куди більше православна церква виконавець політики Кремля потрібна Советам закордоном, де живе величезна православна еміграція зі Советів. Притягнути її на бік Советів в теперішні часи мирових конференцій та Організації Обеднаних Націй це річ немаловажна. Важне проте, щоби православні за межами Советів піддалися під провід московського патріярха, що означало б теж їхнє підпорядкування команді Кремля.

Советські агенти в епископських мітрах.

З Москви советськими літаками розлетілися підручники партіярха хто до західної Европи, хто до Америки. До західної Европи полетів митрополит Николай, права рука Політбюра, та став намовляти православних російських емігрантів признати над собою зверхність московського патріярха. Діялося це майже рівночасно з декретом советського уряду, що емігранти можуть відзискати советське громадянство. Митрополит Николай потрапив переконати архиепископа Евлогія, голову православної церкви за кордоном з осідком в Парижі, щоб він для добра советської родіни признав над собою зверхність московського патріярха та відновив послугу царгородському патріярхові, якого зверхність признали православні в західній Европі від часу панування безбожних комуністів в Москві. Митрополит Николай вспів переконати Евлогія, відомого зі ширення православія в Галичині ще вчасі російської окупації 1914/1915, що царгородський патріярх погодився відпустити його зі своєї церковної залежности, тому може перейти під залежність „приятеля народу", московського патріярха Олексія. Старий Евлогій, російський патріот, пригадав собі свою царську службу, і погодився стати на службу червоного царя та признати над собою церковну владу Москви. Тим способом і чорносотенець Евлогій з ворога народу став його приятелем та милою особою в амбасаді червоного царства в Парижі.

Старечий Евлогій скоро переставився на тамтой світ, призначуючи своїм наслідником епископа Володимира з Ніцци. Одначе бистре око Кремля пізнало, що цей Володимир не є таким приятелем народу як Евлогій та другі червоні владики і поручив московському патріярхови прислати до Парижа справдішного приятеля народу в духовній рясі. Такий приятель скоро найшовся. в особі берлінського епископа Серафима, вірного послушника націстів. Тепер він на сто відсотків кваліфікувався б на военного злочинця, бо ж він був немов духовним експонентом пронацістичного генерала Власова, що його большевики як квіслінга дістали в свої руки та повісили в Москві.

Це одначе нині, в часи заводження советської демократії для Кремля не важне. Серафим перекинувся на приятеля Советів, скоро признав над собою владу московського патріярха і дістав від Політбюра в Москві атестат приятеля народу.

В цій ситуації квіслінг та націст Серафим берлінський вже як приятель народу був призначений на архиепископа до Парижа на місце померdroшого Евлогія ,щоби не допустити „ворога народу" епископа Володимира обняти провід православної церкви в західній Европі. Єпископ Володимир в міжчасі довідався, що митрополит Николай впровадив Евлогія та його в блуд, бо царгородський патріярх ніколи не зрікався своєї влади над православним в західній Европі та й не міг зректися, будучи підвладним знов Туреччини, яка веде протисоветську політиук. В той спосіб православні в західній Европі мають одного духовного зверхника з

ОЛ. ЛУГОВИЙ — Права автора застерігається.

БУРЕВІЙ

Повість з часів Революції в Росії і Східній Україні в 3-х частинах.

(Другий том трильогії „ОГНЕМ І КРОВЮ").

ПЕРША ЧАСТИНА

51)

Полки розмістилися по селах на шляху Столін-Турів. Єгерський полк в Білоуші, до штабу дивізії найближчій, Чернигівці в Бережному, Ніжинці в Орлах. Улани загналися трохи задалеко, до Давид Городка, недалеко спливу Горині з Припяттю, заснованого сумної слави князем Давидом Ігоревичем, внуком Ярослава Мудрого, співвинним осліплення князя Василька Ростиславича Теребовельського. У Давид Городку по оповіданням дооколичних поміщиків у доброму стані зберіглася церков, тимже Давидом Ігоревичем будована, а в Турові криниця, що в ній охрещено князя Святополка, прозваного Окаянним...

В таких місцевостях 16-тій кінній дивізії довелося відпочивати. Всякому, хоч трохи освідомленому, приходив у тямку княжий період, тісні звязки удільних місцевих князів Турівських, Пинських, Городенських, Дубровицьких, Висоцьких, Степанських, Давид-Городенських з стольним Києвом. Намножилося тих князівств і князів, кожний з кожним воював зажерто, бажав урізати хоч крайчик сусіднього уділу, більшого і багатшого. А в наслідку попропадали самі, завалили й Київ. І тільки спогади по них залишилися та руїни численних замків, свідків давної слави й величи, залишилися записи по старих церквах про їх будівничих і фундаторів... Та ще не одна темна, неписьменна бабуня при світлі лучини розповідає молоді давну бувальщину. Згадує про князя Давида, що братові очи виколов; про його сина Всеслава і внука Романа, що з матірю, княгинею Агатою Монаховою[29]) десь поїхав до Києва і ще поверне, перед Страшним Судом Божим.. В народній памяти задержалися імена, але й сама бабуня не знає, чи то вигадки, чи може колись воно правдою було?... Не стало кому селянству пояснити правди, розповісти про важку боротьбу далеких їх предків з гнобителями з заходу. Ось, саме звідси, з Турова й Давид-Городка починав своє повстання проти Польщі й Литви князь Михайло Глинський, з братом Василем. Князі втікли в Московщину, а їх рідня позбулася княжого титулу. І тепер, через чотири сотки літ, між всякими Ковалюками й Кравчуками трапляються селяни Глинські, нащадки князів, що про те навіть не підозрівають! Трапляються Сангушки, Сапіги, Бояринн, та не бояре, не князі ні графи! Попадаються ще старші назвиська — Претвичів, Предславичів, Вишеславичів, простих мужиків, нащадків давних княжих боярів і воевод, а володіють ними всякі Олеші, Піотровскі, Бонч-Бруєвичі!... Повно по селах Нечаїв, Осавуленків, Ждановичів, Лободів, Костюшків, Мозир і Гориничів, — родів, що видали не одного діяча козацької доби. Сувора природа Полісся виковувала міцних духом проводирів Степової України. Адже добрих три четвертини козацьких діячів — сини Полісся. Як воно довге й широке — кожна закутина видала бодай один славний козацький рід... Кричевські, Нечаї, Виговські, Богуни, Михненки, Палії, Іскри, Самусі боронили волі України шаблею і рушницею. Тури, Нелюбовичі-Тукальські, Солтани-Пересвіти, і десятки менш значних — боронили проповідями, натхненим словом, щирим відданням батьківській вірі. Тутже й сумної слави назвища з історії України мирно вживаються поряд інших... Терлецькі, Тишкевичі, Гоголі - Яновські, Хроневичі... Всі змужичілі, без тіні й натяку родинних традицій. Не помогла й зрада давних їх предків бажанням свій рід вивищити спонукана!...

Лукавою іронією долі родинні місця героїв давної України вважаються не Українськими. Білоруссю, за чужими вказівками, вважають їх всілякі українські вчені етнольоги й історики. Але чому по селах повно історичних українських назвищ — не вміють собі пояснити. Таке не тільки тут, але скрізь по Україні!... Не повертали хіба в кріпаків тисячі українських шляхетських назвищ польські магнати? Не повернула хіба в кріпаки 65 тисяч родин давного українського боярства цариця Катерина II?... За те грибами по дощі плодилися графи Шереметн з Шувалами...

Команданти полків зайняли звичайні селянські хати. Полкові адютанти поквапилися зайняти кватирі по поміщицьких польських домах. Де поміщика Бог мав, ставали бодай по попівських. Люди молоді, шукали товариства пань і паничів. І пофліртувати, і на піяніно побренькати, тай поцвенькати по французьки! Селянські дівчата, хай собі й гарні, хай собі Претвичівною чи Вишеславичівною не одна пишеться, та щож?... Зовсім неграмотні, поняття не мають про тонкости флірту, не знають чи французька мова існує на світі? Правда, у Франції прості мужики говорять по французьки. але то культура, Західня Европа! Росії до неї далеко!... Не диво, що кожна француженка, німкеня, італіянка приїхавши в Росію ставала бодай графинею... Що в своїм родиннім краю кожна була повією, — до тямки старшин не приходило!...

(Дальше буде).

[29]) Тобто Мономахівного. У тих місцях справді існує такий переказ.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 1946 Р.

ВІДДІЛ ПРИНЯТИЙ НАНОВО:

Принято наново відділ ч. 458, в Гамілтон, Онт., Канада.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 13. СпякАнна, Спяк Михайло.
В. 22. Семерак Стефан.
В. 30. Новаковський Елизавета, Вдовяк Марта.
В. 38. Баран Вілям, Тарбій Едвард.
В. 59. Сербин Анастазія.
В. 70. Чайка Марія.
В. 81. о. Волошин Богдан, Бернадин Дориса.
В. 85. Лотоцький Іван, Панько Ольга.
В. 94. Васкуль Микола.
В. 117. Морис Володимир Іван.
В. 118. Філевич Михайло.
В. 127. Була Марія, Вайда Іван.
В. 143. Дудяк Мирослав, Сенкарюк Марія.
В. 145. Морикін Михайло.
В. 147. Вороняк Марія, Процак Ольга, Барняк Франко, Ґузій Катерина, Саврук Марія, Ґавдон Луць.
В. 149. Бараняк Адам.
В. 151. Сокалськей Стефан, Сокальський Роман, Сокалський Йосиф.
В. 155. Паснак Петро.
В. 156. Парасюк Силвія.
В. 160. Лисий Ольга.
В. 164. Бугай Розалія, Тетик Сузанна, Микнич Стефанія.
В. 171. Фрич Анна, Фрич Петро П.
В. 178. Хомяк Анна.
В. 200. Супек Микола, Супек Ольга.
В. 204. Перець Михайло, Манішевський Вілям.
В. 206. Соєр Евгенія.
В. 211. Валиґа Франка.
В. 217. Гранковський Петро.
В. 221. Брийовський Йосиф В.
В. 223. Тарабаш Олена, Свалик Анна, Дрозд Анастазія, Дрозд Ева.
В. 242. Кролик Ольга, Найдох Михайло, Теньо Омелян, Гаргай Григорій.
В. 262. Лесів Антін.
В. 266. Ференц Володимир Г.
В. 276. Сисин Олекса.
В. 281. Кусеглio Наталія Нора, Кусеглio Тома Джеймс.
В. 287. Дзюбіна Анна.
В. 291. Павук Омелян.
В. 292. Крижанович Петро.
В. 319. Клап Іван.
В. 327. Дущенчук Ленард, Керич Андрій М., Керич Вілям Й., Керич Джейна А.
В. 334. Мазур Іван С.
В. 336. Лесичишин Михайло.
В. 345. Юрків Катерина, Комар Дмитро.
В. 352. Комар Розалія.
В. 361. Лозінський Іван В., Грицьковян Марія, Климишин Михайло.
В. 364. Бюглер Володимир Л.
В. 365. Руднянин Михайло мол.
В. 369. Пиць Данило, Мількович Анна, Мількович Іван, Конек Володимир, Конек Стефан, Ґурський Мартін.
В. 376. Ґвязда Михайло, Адамчук Йосиф М., Прзибилська Анна Прзибилський Іван В.
В. 383. Вовк Маріянна, Мосер Вінфійлд С.
В. 385. Гарасим Евген, Скрипець Михайло, Скрипець Петро.
В. 388. Єдиняк Михайло мол.
В. 390. Кілчен Бетія Міцель, Вайнер Лорейна.
В. 395. Лущишин Іван.
В. 416. Ленартович Станислав.
В. 421. Шупінка Стефан.
В. 427. Полодійчук Михайло.
В. 432. Д-р Козарук Яків, Добко Микола, Філь Мирон, Гуменюк Катерина, Вайтович Михайло, Романишин Михаймо, Перейма Анна, Кавка Павло, Климаш Росел, Рошко Іван, Зарудний Петро.
В. 438. Струк Елизавета, Горач Юрій.
В. 445. Токар Елена.
В. 464. Костюк Іван.
В. 467. Гладьо Іван.
В. 469. Кучма Іван, Козовик Бетій.
В. 472. Фіцик Джейна, Фіцик Петро.
В. 473. Протасик Василь.
В. 474. Радавський Вілям, Путила Василь, Джавала Марія, Путила Катерина.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 25. Маліський Омар Е., Маліська Катлина.
В. 78. Іздепський Іван, Вдовяк Антонина.
В. 94. Паранюк Вілям.
В. 304. Котелець Теодор.*
В. 365. Цибрінська Антонина, Сабрінськей Іван.*
В. 406. Даниляк Олекса.*
В. 439. Василенкий Анна.
В. 441. Вовк Григорій.*
В. 445. Гарасимець Ольга, Коваль Марія, Погорецький Зенон.* Вовк Лев.*
В. 461. Чупа Іван.
В. 474. Наконечна Параскевія.
В. 478. Борис Стефан о.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 25. Файга Ілько, Шафран Семен.*
В. 59. Зиняк Анна, Зиняк Ева, Зиняк Михайло.*
В. 67. Стадник Трофим.
В. 71. Бобак Данило.
В. 97. Романчук Іван.
В. 112. Гома Анна.
В. 217. Базарнецький Стефан.
В. 242. Москалик Катерина.
В. 243. Самчук Йосиф 2.
В. 325. Грицей Юліянна.
В. 341. Вонітовий Емілія.
В. 361. Челак Стефан.
В. 387. Горохівський Микола,* Горохівський Василь,* Горохівська Марія, о. Горохівський Василь.
В. 427. Червак Олекса.*
В. 432. Василенкий Анна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 10. Владика Меланія.
В. 71. Бобак Данило.*
В. 94. Романик Анна.
В. 218. Омелян Франко.*
В. 390. Савяк Ольга.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 388. — 1 член.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Катанчик Юстина.
В. 5. Рудик Микола.*
В. 10. Хвалик Феня, Старанка Андрій,* Хвалик Семен.
В. 11. Ярабак Катерина.
В. 25. Авраменко Василь.
В. 39. Лаба Юлія, Лаба Стефан.
В. 43. Малинчак Петро, Малинчак Іван.*
В. 48. Нагребецький Михайло.*
В. 78. Стецiв Теодор, Мацик Михайло.
В. 94. Шостак Анастазія, Шостак Франко, Івасюк Володимир, Івасюк Марія.
В. 95. Морикін Марія, Морикін Ева.
В. 96. Кемпа Микола, Кемпа Олена Е., Кемпа Іван,* Кемпа Микола мол.*
В. 118. Петруска Андрій.*
В. 120. Семенчук Михайло.
В. 142. Шевчук Яків.*
В. 146. Чубатій Олекса.
В. 161. Петришкевеч Анна.
В. 166. Фафаліос Михайло.*
В. 193. Помаронський Павло.*
В. 242. Стопій Анна, Стопій Григорій,* Фелегій Анна, Доріш Іван,* Пука Михайло.*
В. 334. Гомзяк Михайло.*
В. 360. Ла Баниш Анна.
В. 367. Андріїв Сидор.*
В. 406. Двончик Йосиф.*
В. 432. Мисак Анна, Сікорська Олена, Фролак Михайло,* Сікорська Маріянна.
В. 439. Говард Олена.
В. 445. Рубич Онуфрій,* Москаль Володимер.*
В. 464. Шестовський Олекса, Луник Іван.*
В. 473. Залужний Евгенія, Темевяк Олекса.*
В. 474. Олексів Катерина, Ставничий Мирослав,* Коцулим Амброзій.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 28. Москалик Катерина.
В. 125. Лобойко Олена Р.
В. 182. Романчук Іван.
В. 204. Грицей Юліянна.
В. 222. Самчук Йосиф Ф. 2.
В. 235. Бобак Данило.
В. 276. Іваночко Франко.
В. 291. Хома Анна.
В. 292. Качмар Михайло.
В. 341. Червак Олекса.*
В. 355. о. Пеленський Ігор Г.
В. 371. Бучак Мирон.*
В. 434. Горохівський Микола,* Горохівський Василь,* о. Горохівський Василь, Горохівська Марія.
В. 439. Василенко Анна.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 10. Владика Емілія.
В. 71. Бобак Данило.*
В. 94. Романик Анна.
В. 218. Омелян Франко.*
В. 390. Савяк Ольга.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ.

В. 3. Кемпа Атанас.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ.

В. 65. Заканич Андрій.*
В. 266. Сюрко Теодор.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 388. — 1 член.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 9. Трияновський Іван.*
В. 112. Загводська Еленора.
В. 120. Стадник Евген.*
В. 168. Завалинська Марія.
В. 195. Куній Доналд.*
В. 209. Тарнавська Анна.
В. 219. Антошків Володимир.*
В. 221. Гутман Дмитро.*
В. 252. Кулиняк Петро.
В. 265. Дронюк Стефан.*
В. 277. Федерко Андрій С.*
В. 303. Ґембіль Мічель.*
В. 329. Горват Михайло.*
В. 342. о. Гундяк Іван.
В. 364. Лев Іван.*
В. 384. Сирота Андрій.*
В. 390. Пих Юрій.*
В. 439. Юзик Петро.

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

чВ. 4. Адамович Адам.
В. 27. Гладій Василь.
В. 39. Осак Іван.
В. 45. Насевич Михайло Ф.
В. 67. Шуран Іван.
В. 99. Надільний Дмитро.
В. 130. Лія Рой Йосифа.
В. 151. Олеш Марія.
В. 167. Білецька Теодозія.
В. 182. Гащовський Теодор.
В. 195. Боболяк Стефан.
В. 204. Равлюк Йосиф.
В. 217. Скробач Василь.
В. 239. Зелінка Андрій.
В. 318. Гусак Марія.
В. 327. Римар Михайло.
В. 338. Пипюк Домініка.
В. 371. Ґрентус Стефан.
В. 382. Москалик Марія.
В. 388. Радович Михайло.
В. 408. Курятник Марія

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком серпня 1946 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	34.459
В місяці серпні 1946 р. принято нових	126
В місяці серпні 1946 р. принято наново	19
В місяці серпні 1946 р. принято з переступними листами	22
В місяці серпні 1946 р. принято з інших кляс обезпечення	5
В місяці серпні 1946 р. принято зо старого роду обезпеч.	1
Разом	34,632
В місяці серпні 1946 р. суспендовано	59
В місяці серпні 1946 щ. відійшли з переступними листами	18
В місяці серпні 1946 щ. відійшли до інших кляс обезпеч.	5
В місяці серпні 1946 щ. відійшли до нового роду обезпеч.	1
В місяці серпні 1946 щ. відійшли зо зворотом у готівці	19
В місяці серпні 1946 щ. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці серпні 1946 щ. відійшли з виплаченим обезпеч.	2
В місяці серпні 1946 щ. відійшле на виплачене обезпеч.	1
В місяці серпні 1946 р. померли	21
Разом	126
З кінцем місяця серпня 1946 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	34,506

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	5
В клясі А.А.	на $ 500	88
В клясі В.	на $ 750	15
В клясі С.	на $1000	175
В клясі В.В.	на $1500	6
В клясі С.С.	на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500	на $ 500	471
В клясі О-1000	на $1000	310
В клясі О-1500	на $1500	4
В клясі О-2000	на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	4,714
В клясі Р-1000	на $1000	3,106
В клясі Р-1500	на $1500	37
В клясі Р-2000	на $2000	34
В клясі Р-2500	на $2500	4
В клясі Р-3000	на $3000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	3,231
В клясі Е-1000	на $1000	1,445
В клясі Е-1500	на $1500	33
В клясі Е-2000	на $2000	24
В клясі Е-2500	на $2500	4
В клясі Е-300	на $3000	4

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250	на $ 250	2
В клясі W- 500	на $ 500	4,425
В клясі W- 750	на $ 750	1
В клясі W-1000	на $1000	3,756
В клясі W-1500	на $1500	40
В клясі W-2000	на $2000	19
В клясі W-2500	на $2500	1
В клясі W-3000	на $3000	3
В клясі W-різні суми		80

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100	на $ 100	3
В клясі Т- 250	на $ 25	173
В клясі Т- 500	на $ 500	3,629
В клясі Т- 750	на $ 750	529
В клясі Т-1000	на $1000	7,887
В клясі Т-1500	на $1500	188
В клясі Т-2000	на $2000	53
	Разом	34,506

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 4. Кусень Володимир П.
В. 7. Прокіпчак Іванна А.
В. 13. Спяк Михайло Т., Спяк Дайана М.
В. 21. Смик Теодор С.
В. 39. Мацько Дженета А.
В. 44. Демчик Річард П.
В. 49. Дорощ Василь.
В. 57. Шаршанович Марія.
В. 59. Бакай Карен А
В. 71. Богаченко Сандра А.
В. 79. Данилович Йосиф М.
В. 85. Масник Іван Й., Мартен Давид.
В. 94. Шалавила Долореса М.
В. 130. Війкс Сузанна Е.
В. 147. Стеф Іван Й.
В. 150. Харов Павло, Терпак Петро 3-тій.
В. 151. Сокальська Патрися А.
В. 159. Яблонська Олена М.
В. 178. Маршаль Іван.
В. 186. Мельник Евген І.
В. 200. Беймак Михайло, Паращук Евген.
В. 204. Недошитко Марія Е., Бакун Евелина З.
В. 206. Косюк Іванна М., ДіЦедо Михайло Ф.
В. 215. Олексин Микола мол.
218. О Мелян Кенет Ф.
В. 238. Дацько Марія А.
В. 277. Стефанів Юлія Е.
В. 283. Шварик Іван Г.
В. 292. Ониськів Нeнсій.
В. 309. Джонсон Дженис М.
В. 318. Лют Дайана Д.
В. 322. Кейбда Андрія М.
В. 344. Шульць Олена М.
В. 345. Саламандек Іван, Саламандик Долореса, Рихлій Силвестер, Саламандик Ґлорія, Комар Беверлій А., Комар Дженета М.
В. 361. Донелій Филис.
В. 363. Подскальна Марія Олена 2.
В. 365. Заходник Михайло.
В. 369. Конек Ольга, Конек Стефанія.
В. 376. Прзибилський Олекса, Прзибилський Ленард, Прзибилський Микола, Фігура Йосиф, Прзибилський Данило Дж.
В. 383. Мосер Чарлс В.
В. 385. Процай Марія А., Бойко Данило Д., Лавсон Вілям Дж., Лавсон Тод С., Лавсон Тома Д., Лавсон Джекевелина А., Лавсон Джениса К., Лавсон Джералдина Л., Скрипець Ріта, Скрипець Марія Т., Ковалів Константина М., Ковалів Іванна К., Ковалів Бернадита М.
В. 388. Єдиняк Ґлорія Дж.
В. 390. Суперата Михайло А.
В. 432. Карас Іванна М., Топольницький Орест Роберт, Кравець Кенет Дж., Дедорчик Богдан Вілям, Карваш Мирон М., Оробко Селвія С., Шелюк Віра Г., Шелестовська Віра К., Масній Евген А., Бойцун Данило, Панович Данило М., Півторяк Вілям.
В. 433. Безкоровайний Бенджамін.
В. 441. Бакалик Марія Дж.
В. 472. Фіцик Христина, Фіцик Іван.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 75. Тарас Данило.
В. 112. Кравців Розалія.
В. 329. Чепельський Михайло, Чепельська Дорота.
В. 422. Кійнин Варвара А. З.
В. 438. Струк Елезавета.
В. 441. Музика Роман Г., Музика Лидія Дж.
В. 445. Погорецький Роман Н., Вовк Олена М.
В. 474. Стадник Михайло, Стадник Берт, Стадник Джералд, Стадник Йосиф.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 25. Шафран Марія М., Шафран Джеймс, Шафран Іван мол.
В. 59. Зиняк Анастазія.
В. 387. Горохівський Олекса 2, Горохівський Михайло 2, Горохівськей Василь, Горохівський Микола.
В. 432. Левінський Едвард, Левінський Вілям.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 390. Пих Роман, Пих Ален.

СУСПЕНДОВАНІ ДІТИ:

В. 33. Ковалесик Розмарія.
В. 39. Лаба Евгенія, Лаба Франко, Лаба Ґерій Ю., Лаба Маґда, Лаба Марія, Лаба Стефан, Лаба Василь, Подоляк Андрій.
В. 47. Коростинський Роберт, Коростинськей Річард, Коростенський Ронад, Коростенська Розалія М., Коростинська Долореса.
В. 53. Крук Сандра Л.
В. 96. Кемпа Михайло П., Кемпа Михайло.
В. 118. Петруська Вілям, Петруська Михайло мол., Петруська Мирослав, Петруська Ольга.
В. 134. Дійк Шірлій А.
В. 142. Шевчук Віцентій.
В. 147. Фартух Анна.
В. 164. Гниланська Варвара.
В. 166. Фафаліос Деспо, Фафаліос Ірина, Фафаліос Іван, Фафаліос Маркела, Фафаліос Марія, Фафаліос Павлина, Фафаліос Темістоколіс.
В. 175. Білецька Зофія.
В. 221. Вісна Петруся.
В. 237. Пастернак Іван.
В. 251. Палечка Володимир Д., Палечка Дайана К.
В. 313. Прокопчук Стефан.
В. 326. Гайдук Михайло, Гайдук Павло.
В. 362. Валш Джером.
В. 421. Чесник Йосиф.
В. 432. Сокіл Антін А., Сокіл Ірена Е.
В. 445. Шклянка Василь Н., Каптій Володимир, Каптій Ярослав І., Кушнір Віра.
чВ. 461. Кругляк Анеля. Яворський Михайло В.
В. 469. Галас Марія.
В. 473. Телевяк Олекса Е., Телевяк Агнеся А.
В. 474. Нарепека Ольга, Нарепека Марія, Стець Віра, Ставничка Евгенія О.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 434. Горохівський Михайло 2, Горохівський Олекса 2, Горохівський Микола, Горохівський Василь.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 30. Вдовяк Марта, Новаковська Елизавета.
В. 38. Тарбій Едвард.
В. 59. Зеняк Анастазія.
В. 70. Чайка Марія.
В. 81. Бернадин Дора.
В. 85. Лотоцький Іван, Панько Ольга.
В. 127. Вайда Іван, Була Марія.
В. 147. Процак Ольга, Ґузій Катерина, Барняк Франко.
В. 149. Бараник Адам.
В. 151. Сокалський Йосиф, Сокальський Стефан, Сокалський Роман.
В. 155. Паснак Петро.
В. 164. Микнич Стефанія, Тірек Сузанна.
В. 200. Супек Ольга.
В. 211. Валеґа Франка.
В. 223. Швайлик Анна, Дрозд Анастазія, Дрозд Ева, Тарабаш Олена.
В. 242. Кролик Ольга, Тиньо Омелян, Найдух Михайло.
В. 266. Ференц Володимер.
В. 291. Павук Омелян.
В. 292. Крижанович Петро.
В. 319. Клап Іван.
В. 327. Кирич Анна.
В. 334. Мазур Іван мол.
В. 336. Лещишин Михайло.
В. 352. Комар Розалія.
В. 365. Рудняник Михайло мол.
В. 369. Пиць Данило.
В. 383. Вовк Мирослава.
В. 383. Гарасим Евген.
В. 390. Вайнер Лорейна
В. 395. Лучишин Іван.
В. 421. Шупінка Стефан.
В. 438. Струк Елизавета.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 390. Пих Роман, Пих Ален.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 7. Присяжний Іван.
В. 130. Гороховська Теодозія, Гороховський Володимир.
В. 175. Василюк Марія.
В. 206. Боднар Евгенія.
В. 254. Гаврилич Йосиф.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком серпня 1946 р. було в У. Н. Союзі дітей членів	11,850
В місяці серпні 1946 р. принято нових	90
В місяці серпні 1946 р. принято наново	16
В місяці серпні 1946 р. принято з переступними листами	12
В місяці серпні 1946 р. принято з інших кляс обезпечення	2
Разом	11,970
В місяці серпні 1946 р. суспендовано	57
В місяці серпні 1946 щ. відійшло з переступними листами	6
В місяці серпні 1946 щ. відійшло до старших членів УНС	45
В місяці серпні 1946 щ. відійшло до інших кляс обезпеч.	2
В місяці серпні 1946 щ. відійшло зо зворотом у готівці	6
В місяці серпні 1946 щ. відійшло на виплачене обезпеч.	—
В місяці серпні 1946 щ. відійшло на безплатне продовж.	—
В місяці серпні 1946 р. померло	—
Разом	116
З кінцем місяця серпня 1946 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	11,854

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 2-гій	на $500	4,054
В клясі 2-гій	на $400	1,148
В кляві 3-тій	на $100	2,395
В клясі 4Р	на $ 250	72
В клясі 4Р	на $ 500	1,552
В клясі 4Р	на $1000	450
В клясі 5Е	на $ 250	230
В клясі 5Е	на $ 500	1,593
В клясі 5Е	на $1000	350
В клясі 6С	на $ 500	9
В клясі 6С	на $1000	1
	Разом	11,854

З кінцем місяця серпня 1946 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	46,360

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголожені в рекордовім звіті за серпень 1946 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж серпня 1946 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших поодиноких відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар.

благословення Кремля, а другого з благословення Істамбулу.

Посол Кремля в Америці.

Так само як до західної Европи Москва вислала до Америки другого приятеля народу, митрополита Олексія з Володимира над Клязмою. Олексій, як висланник Сталіна, мав приєднати американських православних росіян під владу червоного патріярха. Тут на терені Америки вже здавна працював приятель народу послушний Москві, епископ Веніямин. Одначе більшість православних признавала зверхність митрополита Теофіля для червоної влади. Одначе безуспішно.. Його домагання йшли задалеко, бо він домагався від американських православних льояльности до Советів, що стоїть у виразній незгоді з їх вірністю супроти Америки.. Місія московського посла тим способом не вдалася і більшість російських православних духовних в Америці остали „ворогами народу", відмовляючись слухати московського патріярха, Православна церква в Советах, стаючи на услуги червоної безбожницької влади, дійшла мабуть до дна свого морального упадку, мало відомого в історії християнства.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Започатковано „Український хор міста Ню Йорку".

День 12-го вересня б. р. залишеться вступом до історії Українського Народнього Хору в м. Ню Йорку. Вже здавна відчувалась потреба зорганізувати кращі, співучі сили української кольонії м. Ню Йорку. Нераз наші свідомі громадяни висловлювали своє бажання, щоб у світовому центрі культури, м. Ню Йорку, повстав зразковий хор, який би гідно зарепрезентував українську культуру — нашою чудовою піснею. Ідучи на зустріч цим бажанням, ініціятивна група такої ідеї зібралась згаданого дня у студії проф. Юрія Кириченка при 60 Сейнт Маркс Пл. в Ню Йорку на свої перші наради. Щоб ознайомити ширший загал українців ухвалено оглосити короткий перебіг ухвал, які були приняті на цих перших нарадах.

1). Рішено зорганізувати всіх бажаючих співаків-хористів в одно тіло, яке носитиме назву: Український Народний Хор м. Ню Йорку.

2) Поставити на високий мистецький рівень виконання української народньої пісні.

3) Виливати почування волі українського народу — співом. Гідно зарепрезентувати перед американським громадянством надбання нашої народньої культури — народню пісню, український народний костюм-вишивки.

Як завдання хор ставить собі таке: а) мати перший виступ у репрезентативній салі, як чисто музичний виступ; б) зарекордувати на фонографічних плитах добірні українські пісні в найкращім мистецькім виконанні їх; в) Коли б було запрошення від обєднаних українських національних організацій і церков м. Ню Йорку, то виступати з концертами у такі дні як: Листопадове свято, Свято Української Соборности і Незалежности, концерт в честь Т. Шевченка.

Щодо внутрішнього впорядковання ухвалено: а) запросити на головного дірігента проф. Ю. Кириченка, який по своєї вподобі добрав би собі помічників-дірігентів з відповідними кваліфікаціями; б) господарсько - адміністративне керування хором доручити урядові, обраному на перших загальних зборах цілого хору. До зборів цю ділянку праці виконуватиме ініціятивний комітет в порозумінні з дірігентом хору.

Членами хору можуть бути ті співаки, яких апробує дірігент хору. Кождий член, котрий приймe статут хору і буде активним упродовж означеного часу, стає удільовцем майна, яким роспоряжатиме хор. Прибутки з виступів будуть розділені поміж членів згідно зо статутом такого.

Рішено звернутись з проханням до української (національних напрямків) преси, щоби підтримала ідею такої мистецько-культурної організації, як рівнож і до співаків, бажаючих стати членами хору, щоб зараз особисто звертались до студії проф. Ю. Кириченка.

Щасть же Боже доброму ділі на початок!

За ініціятивний комітет:
Михайло Дикий, секр.

ДИВНІ НОВИНИ

ПЕРЕМОЖЕНИЙ СУПЕРНИК ПЛАЧЕ ЯК ДИТИНА

У середу, 18. вересня, відбувся змаг на кулаки у Єнкі Стадіюм у Ню Йорку між дотеперішні чемпіоном Джовом Луїсом з Дітройту і свіжим молодим суперником Тамієм Муріело з Бронксу. Боротьба тривала всього 2 мінути і 9 секунд і він вийшов переможцем Луїс уже 23-тій раз. Переможений Муріело після отримання побажань за знамениту боротьбу від таких гостей, як губернатор стейту Тамес Дюї та 86-літній дідо Муріела, не дав себе потішити, а пішов до своєї убиральні і там плакав нестримно як мала дитина впродовж більше як чверть години. Серед плачу він кілька раз вистогнав: „Я був недбалий". Чи плач походив із відпруження чи може з заведеної надії, не можна було довідатися, бо переможений борець не хотів розмовляти з репортерами.

ЩОБ СПОВНИТИ ЯКСЛІД ОБОВЯЗКИ ЧЛЕНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ТО НЕ ВИСТАРЧИТЬ НАЛЕЖАТИ САМОМУ ДО СОЮЗУ. БО ДО ЧЛЕНСЬКИХ ОБОВЯЗКІВ СВІДОМОГО ЧЛЕНА НАЛЕЖИТЬ ТАКОЖ ОБОВЯЗОК ЗАПИСАТИ ДО СОЮЗУ ЦІЛУ СВОЮ РОДИНУ, СВОЇХ ПРИЯТЕЛІВ ТА БЛИЗЬКИХ ЗНАЙОМИХ.

На мовні теми

(Докінчення).

Згідно з тими правилами не належиться тепер українцеві кликати когось: батьку, Іване, козаче, — тільки батько, Іван, козак, бо так в російській мові кличуть. Тимбільше російський спосіб писання приписано для всіх чужих слів, принятих до української мови: телеграф, а не телеґраф; електрика а не електрика; соціялізм а не соціялізм; Герінг а не Ґерінґ; Гонор а не Ґонор; фюрер а не фірер; Мюнхен а не Мінхен і т. д.

Як вже сказано на початку оцеї статті, українська мова не має ані всіх тих звуків, які є в чужих мовах, ані не має в письмі всіх букв, потрібних на написання тих звуків. Одначе український язик не є такий дерев'яний, щоби не нагнутися до вимови навіть найтрудніших чужих слів, тай українське письмо можна приспособити до того, щоби писати чужі слова. Не було колись в українців звуку „ґ", але тепер вже є і для нього найшлася буква „ґ". Ніхто не може нині сказати, що українець не може вимовити „ґ"; не можуть цього сказати навіть Сталінові аґенти з Української Академії Наук, бо й вони вчать російську букву „г" читати кожного разу „ґ"; навіть „ґерой" замісць „герой" (грецьке слово „геро") і „ґусь" а не „гусь". Длячого-ж мав би українець писати „гудз" і „гуля" навіть тоді, коли вимовляє „ґудз" і „ґуля"? Для чого має писати „Герінг", коли досконало знає, що це не „Герінг", а „Ґерінґ"? Для чого має говорити „Ґонор", а писати „Гонор"?

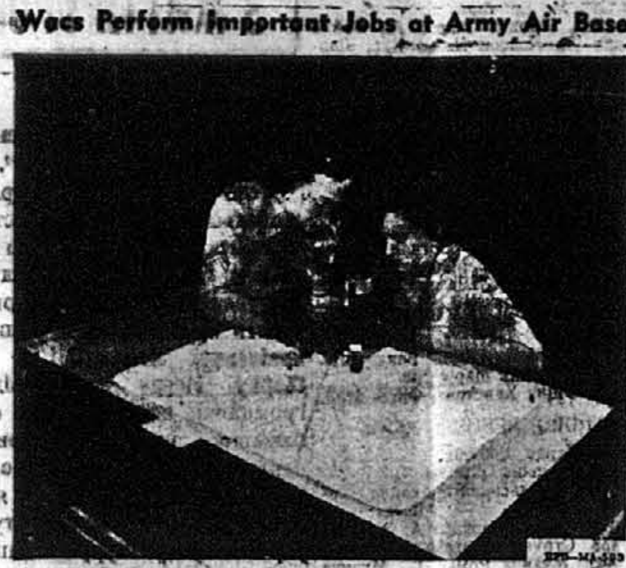
Мають німці букву "ü" з двома крисками над нею і читають її подібно до „і", але не як чисте „і". Українці з браку відповідного знаку пишуть в таких словах „і" і кожний німець розуміє, що мав українець на думці, коли вимовив слово з тим звуком. Коли скаже українець „фірер", або „Мінхен", де приходить цей звук, то німець другий раз не потребує його питати, що він сказав Москаль додумався до того, щоби замісць цього „і" писати „ю" і послідовно вимовляє „фюрер" та „Мюнхен". Це виходить на таке саме, як би замісць „бирд" (птах) вимовляв „бюрд", або замісць „ґирл" (дівчина) писати „ґюрль". Одначе слідуючи за вказівкою з Москви, українець ма би писати „фюрер" та „Мюнхен".

Так само за сказівкою з Москви мав би українець писати чужі, головно німецькі, слова через „у" там, де приходить коротке „у". На коротке „у" є в украінськім письмі буква „в" і українець пише: „Сказав", „писав", „говорив", хоч в кожнім з тих випадків кінцеве „в" є в дійсности коротким „у". Одначе всяке „у" українець з правила читає як довге „у" і вимовляє його окремо від попередної голосівки. Для москаля незрозуміло, як можна кортке „у" писати інакше, як не через „у". Послідовно він кожне німецьке слово, де є коротке „у", пише через „у". Місто Авґсбурґ для нього Ауґсбурґ, Дахав — Дахау, авдиторія — аудиторія, Авкціон — аукціон. Можна би сказати: Нехай собі москаль і комітьголовою ходить, не наша річ. Ба, та в тім то й клопіт, що за вказівкою з Москви вимагають і від українця, щоби він так писав, бо тільки так, мовляв, буде добре. І граматичне правило, видане на сказівку з Москви Українською Академією Наук, каже, що українець має писати Аугсбург, Дахау, аудиторія, аукціон, хоч би він і читав, як написане — А-угсбург, Даха-у, а-у-диторія, а-ук-ціон.

Шануючи себе, українці ніколи не повинні погодитися на приняття цих московських вказівок.

ДО ШАНОВНИХ ЧИТАЧІВ „СВОБОДИ" І „ЮКРЕЙНІЕН ВІКЛІ"

Як Ви зміняєте адресу, просимо негайно повідомити про це аміністрацію „Свободи". Скоре повідомлення усуває непорозуміння і стримання газети. З повідомленням просимо також висилати 10 центів готівкою або почтовими значками на покриття вироблення нового стенсля. Члени і Читачі з Канади зволять присилати **тільки готівку** тому, що канадійських почтових значків не можна виміняти.

Former Wacs are needed to meet the critical shortage of skilled personnel in hospitals, personnel centers, and headquarters installations. Corporals Lillian L. Levine, left, of Passaic, N. J., and Gladys C. Morris, of Far Rockaway, N. Y., have been assigned the responsibility of observing orientation problems at an air base of pilots on cross-country flights. Upon re-enlistment, former Wacs can volunteer either for the duration of the war plus six months, or until June 30, 1947, unless sooner relieved for the convenience of the Government. They can also retain the rank held at time of discharge.

БОЯН НОВОГО ЧАСУ

(В трицять третю річницю смерти Миколи Лисенка).

У своїй творчости Микола Лисенко — своєрідний музичний літописець, бо вся його спадщина — музичне відображення тристалітнього піднevільного життя українського народу. Проте, він не сухий педант-хронікер, а повний самопосвяти пристрасний виразник народного духа.

Його спадщина відзначена тими характеристичними рисами, які ріднять її то з „Словом о полку Ігоревім", то з Шевченковими „Гайдамаками", то з „Тарасом Бульбою" — Гоголя. Ось ті невмирущі сторінки нашого мистецького літопису, що привернули увагу композитора і стали, як і рідна пісня, тим родючим ґрунтом, що на ньому виросла його повноквітна музична творчість. Тож коли нам зрозуміла велич і цінність тих памяток нашого минулого, нам легко зрозуміти і всю велич справи і творчости Лисенка, цього — за случними словами Вахнянина — „Бояна нового часу".

Завдання Лисенка — першого і одинокого на той час українського композитора-професіонала на шляху до створення української музичної традиції, в силу політично-економічного та національного становища України, було багато важчим ніж це було в більш розвинутих Норвегії, Данії, Чехії. В цих країнах під впливом романтизму повстають на початку другої половини XIX ст. музичні національні школи. То ж такі славнозвісні композитори, як данець Гаде, чех Сметана, норвежець Гріг (доречі як і Лисенко — вихованець ляйпціґської консерваторії) — по суті були продовжувачами національних музичних традицій, що вже існували і розвивалися в їхніх країнах, вони стали якби завершувачами в кристалізації національної музики на її дальшому шляху до висот загальнолюдської музичної думки.

Про існування на Україні до Лисенка виразної української музичної традиції не може бути й мови. Правда, були більш-менш вдалі спроби, навіть зявилося декілька цікавих творів, найкращим серед яких був, безперечно, „Запорожець" — Гулака-Артимовського. Але на підставі тих творів не можемо говорити про якусь виразно окреслену мистецьку школу, чи про український національний стиль у музиці.

Цінність творчости нашого найбільшого композитора далеко не обмежувалася тим, що він був першим, хто поклав міцні підвалини науково-обґрунтованої системи збирання і гармонізації багатств української народної пісні та першим найдіяльнішим збирачем і її гармонізатором. В оригінальній творчости композитора це, зрештою, зумовило те, що Лисенко створив перші музичні полотна з глибоким відчуттям у них української минувшини (музика до „Гайдамаків", опера „Тарас Бульба", оперета „Чорноморці" і т. д.). Вірне відчуття дозволило композиторові проникнути через пісню в глибини минулого і стати тонким виразником історичної правди українського народу, втіленої в музичні високомистецькі образи. Лисенко — европейського складу композитор кінця XIX — початку XX століть — у своїй творчости переноситься то в часи Ігоревого походу („Плач Ярославни"), то в добу священної боротьби (музика до „Гайдамаків", опера „Тарас Бульба"), то в недалекі часи кріпаччини (музика до „Кобзаря"). Нарешті, композитор творить на той час модерні — і темами і музичним складом — речі.

Велика, для нашої культури просто епохальна заслуга композитора в тому, що він зумів не тільки тематично, що було зумовлено самим вибором тем, а, головне, музично перенестися в ті малознані глибини народнього життя. Часто в тому чи іншому творі композитора настільки чітко можемо відчути історичну правду музичну, що не можна ясно усвідомити, хто власне був першотворцем самого зерна твору — композитор із сучасними засобами музичного письма, чи український рапсод-кобзар XVII чи XVIII ст. ст.; знедолена кріпачка чи мистець початку XX ст., який поетично оспівав „давно минулі" але завжди прекрасні дні (опера „Ноктюрн"). Не завжди пощастить нам вловити в музиці Лисенка, де кінчиться народня і де початок індивідуальної творчости. Навіть у тих цілком оригінальних і, здавалося б, далеких від народної музичної основи творах композитор йшов за голосом свого народу („Епічні фрагменти", „Героїчне скерцо") і т. д.

Спадщина композитора дала ключ до зрозуміння тих шляхів, якими він прямував і прийшов до великої мети. Усвідомлюючи, що тільки західно - европейська музична культура, творена віками, може мати ті сили, що спроможні вивести рідну музику на вільний шлях розвитку — майбутній композитор вибрав Ляйпціг, де була найкраща в ті часи консерваторія. Нарешті, тут композитор мав повну можливість видати свої збірники народніх пісень, ті перлини, що на Україні, послужать першим наріжним каменем у фундаменті майбутньої музики. Ляйпціг — місто, яке довгий час зберігло славні традиції романтичної школи Мендельсона, Шумана і Лисенко свідомо кладе в основу своєї творчости найвеличнішу на той час німецьку музичну культуру.

Так в 70-тих роках мин. ст. зявилася збірка українських народніх пісень, що знаменувала цілий етап у житті нашої національної культури. На тлі тогочасної нашої музичної безпорадности зявився европейський композитор, якого яскрава творчість розвязала питання музичного професіоналізму.

Одинока у нашій узичній культурі кінця XIX, початку XX ст. ст. постать Миколи Лисенка, заступивши своєю діяльністю нерадісне минуле, стала на той час наши сучасним і накреслила майбутній шлях розвитку української національної музики. Важко уявити інший якийсь шлях до створення на Україні національної музичної школи, ніж шлях, перейдений Лисенком, що прослався через розкриття її краси, самодовліючих багатств. Поглиблене наукове вивчення найцінніших скарбів народньої музичної творчости розкрило перед композитором душу народу, бо „фольклор — це саме життя" — навчав Лисенко. І коли до Лисенка не існувало історичної традиції в розвитку української музики останніх століть, то її успішно заступила діяльність композитора-фольклориста.

Творчість Миколи Лисенка ліквідувала вікове провалля в перерваному природньому розвиткові української музичної думки. Численні Лисенкові збірники українських народніх пісень, його ж теоретичні праці, присвячені науковому обґрунтованню особливостей і своєрідности тих пісень, нарешті, його власна творчість — зумовили появу цілої музичної школи.

Завжди осяяний велитнім духом генія Шевченка, величний творчий шлях композитора служить для нашої сучасної музичної думки світочем, найвірнішим дороговказом у майбутнє. — („Вісті").

Сл. Камянець.

ПОШУКУЮТЬ

АНДРІЙ ШКВИРА пошукує у важній справі **СЕМКА ГОЛОЯТА І ТЕОДОРА ЗАБОЛОТНОГО** з Пізнанки Гнилої. Хто би про них знав, або вони самі, зголоситись на адресу:
A. SZKWYRA
143 Sumack St., Toronto, Ont., Canada.

ДЯКІВ ВАСИЛЬ, на скитальщині в Німеччині, пошукує своїх рідних. **ЯРЕМАВИЧ МИХАЙЛА** син Івана і Софії. **ВИДРА МАРІЯ,** жін. Андрія з Вороняк дочка. **ДЯКІВ ДМИТРА І АННИ.** Мають жити у Винiпеґу, Канада. **КОРНА ІВАН** син Миколи, мають жити в Шікаґо, Ілл., Америка. Всі походять з с. Гологірки, пов. Золочів, Галичина. Вони, або хто би знав про їх побут, зволять зголоситися в важній справі до:
MICHAEL SHMIGELSKY
3918 Cypress Ave., Cleveland 9, Ohio

ДЯКІВ ВАСИЛЬ, на скитальщині в Німеччині, пошукує своїх рідних. **ЯРЕМОВИЧ МИХАЙЛА,** син Івана і Софії. **ВИДРА МАРІЯ,** жін: Андрія з Вороняк дочка. **ДЯКІВ ДМИТРА І АННИ.** Мають жити у Винiпеґу, Канадо. **КОРНА ІВАН** син Миколи, мають жити в Шікаґо, Ілл., Америка. Всі походять з села Гологірки, пов. Золочів, Галичина. Вони, або хто би знав про їх побут, зволять писати до:
DJAKIW WASYL
Ulm an Donau
Stadtbad Markplatz Lohrmann
U. S. A. Zone, Germany

ТАРЗАН, ч. 1454. Загіпнотизована акробатка.

Позірно не зважаючи на осторогу Банту Тарзан пігнав, щоб рятувати Діяну.

Саме в хвилині, як Діяна вступила на драntиву линву, малпо - чоловік вігнався на салю.

Заверни взад, Діяно!" — закликав Тарзан. „Ця линва ніяк тебе не втримає!"

Та зачарована дівчина спокійно посувалася вперед нашвидко розкладаючуся линву з винної лози.